

Ivan Bartoš: Mezigenerační transmise Pierra Bourdieua v porevolučním vývoji vysokého školství České republiky

Bakalářská práce

Fakulta humanitních studií UK v Praze

(Posudek vedoucího)

Ivan Bartoš pracoval na své bakalářské práci soustavně a promyšleně. Pro jeho práci bylo příznačné, že se postupně dopracovával k tématu, až vykryštovalo do záměru, který není ještě stále u bakalářských prací obvyklý – totiž: do propojení teoretického konceptu (jako zdroje základní hypotézy práce) s ověřováním prostřednictvím empirických dat. A to dat nejen z jednoho šetření.

Myslím, že lze říci, že záměr tohoto propojení (vyžaduje nejen jasné formulování teoretického východiska a jeho převodu do operacionalizované podoby, ale i zpětnou cestu od naplnění operacionalizace poznatky až k teorii) Ivanovi Bartošovi vyšel.

Na práci je sympatická snaha o srozumitelnost, až jednoduchost postupu. Drží se základní teze a snaží se v datech nalézt odpověď na její platnost či neplatnost. To je pro zpracování tématu užitečné a efektivní. Nabízí se ale otázka, zda v některých případech nejde o zjednodušení přílišné, protože nebere v úvahu možnosti vedlejších vztahů a vlivů, které ale mohou být významné.

Metodicky je základ práce v sekundární analýze. Totiž v tom, že dává zjištěné poznatky a údaje do nových souvislostí. Je třeba říci, že jde o souvislosti, které samo řešitelské pracoviště neobjevilo. V tomto směru je Bartošova práce lépe teoreticky založená než samotné výzkumy CSVŠ. Doporučuji nabídnout tuto bakalářskou práci Centru pro studium vysokého školství k využití. Metodologie sekundární analýzy je jádrem vlastního výzkumu autora.

Občas jsou v práci chyby. Některé se týkají jazyka (s češtinou někdy autor zápolí, jako např. na str. 61, a nejde o boj vítězný...), jiné nepřesností v uvádění pramenů (od nepřesností v uvádění autorů na str. 18, přes parciální odkazy na literaturu – týká se to Tučka, ale především záznamu o užitých výzkumech a pramenech časopiseckých, SDAInfo např.). Ve snaze o stručnost se stalo, že jde o nepřesnosti (uvádět Golthorpa jako autora teorie racionálního jednání je nepřesné; jaký je rozdíl mezi indikací, znakem a otázkou? – viz str. 21). Vyslovené chyby jsou v části o metodice – především metodika neuvádí využití analýzy

vývoje, avšak ve skutečnosti má v rozboru významné místo a je bohatě využívána, ale hlavně: korelační analýzy není součástí frekvenční analýzy...

Tyto nedostatky ale nemění nic na faktu, že jde o práci povedenou.

Doporučuji práci k obhajobě a navrhuji ji ohodnotit někde nad 40 kredity. Protože autor prokázal schopnost udržet téma od teoretického východiska přes operacionalizaci a empirickou analýzu i zpět k obecným otázkám. A to, opakuji, je na bakalářskou práci velmi dobrý výsledek.

Libor Prudký

Praha, 14. 3. 2007